

KARÁCSONYI ZSOLT

Verstest

*Ez a vers lesz ma a testem,
tapogasd ki a betűket,
amit érzel: az a bőröm,
feszül, és már az idődet
öleléssel rabul ejti,
ez a szám és ez a vállam,
és a többit se felejtsd ki.*

*Ami lüktet, ami forró,
az a testem, az a versvér,
ha feloldoz ez a ritmus
a sötétben. Ne keress fényt,
csak az érdes ölelést és
ami szétzúzza az ágyad,
ha a lágy ég bekeményít,
a valóság tovaszáll majd.*

*Kitanítlak, mi a fényév,
mi a térben, ami ünnep,
ez a vers lesz ma a testem –
tapogasd ki a betűket.*

Strófák

*Szép rózsám mi lehet
Magas egek felett
Szébb a te testednél
Talán egész világ
Sem találhat hibát
Harmatosb mindennél
Élet és szép halál
Tebenned rátalál
Titkára mindenképp*

*Mint a sólyommadár
Ha vízhez nem talál
Szívem igen verdes
Mint korcsmában való
Kinek borra való
Nincs nem jut kehelyhez
Miként komor rabok
Én is kötve vagyok
Már ehhez a helyhez*

*Paradicsommadár
Képiben ha itt jár
Lép elém reménység
Lépre nem mehetek
Máris elepedek
Álmom ezer rémkép
Derül mégis borul
Látom hogy alkonyul
A nagy kerek kék ég*

Altató

*Hunyd le szemed,
aludj, aludj el,
aludjon elméd,
aludjon tested –
egeeknek álma
sem látott szebbet.*

*Aludjon már az
illatos árnyék,
aludjon ajkad,
aludj el, ágyék,
párálló barlang
mélyén a nyelved –
nyomja el álom
millió sejted.*

*Aludj, aludj el,
míg ezer emlék
járja be újra
az égi medencét:
térded hajlik,
rezzen a vállad,
megszelídítem
újra az álmod.*

*Köldököd völgyén
gyűlön a harmat,
combjaid ívén
járjon a hajnal,
és ne tapasztalj
földi hatalmat,
álmod szélén
járjon az angyal.*

*Mélyen, az álomvölgy
közepén túl:
forrás fakadjon,
szomjadat oltsd el,
mint zivatar
frissítsen az álom –
hunyd le szemed,
aludj, aludj el.*